

عنوان مقاله:

داروهای گیاهی و اثر بر کرونا ویروس

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های نو در مامایی، زنان، زایمان و نازایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سبحان یوسفی - علوم و تحقیقات (تهران)

سارا خلوتیان

خلاصه مقاله:

این روزها بیماری کرونا، کشورهای زیادی را در دنیا درگیر کرده است. کرونا یک بیماری ویروسی با منشأ یک ویروس جهش یافته جدید است. شیوع بیماری کرونا ویروس 1 و گسترش سریع جهانی آن چالشهای بی سابقه ای را برای سیستمهای مراقبتهای بهداشتی ایجاد کرده است (البوت 2 و همکاران، 2020). سازمان بهداشت جهانی (2020) 3 کرونا ویروس را به عنوان یک رویداد اضطراری بهداشت عمومی در 20 ژانویه سال 2020 معرفی کرد. در مواجهه با چنین بیماری ویروسی به سرعت در حال گسترش، ممکن است سلامت جسمی و روانی کارکنان پزشکی تهدید شود. مطابق آمارهای موجود از 422 موسسه پزشکی، 3019 کارمند پزشکی آلوده شده اند (کارگروه اپیدمیولوژی 4، 2020) با توجه به شدت سرایت و درصد کشندگی آن به ویژه در مبتلایان با سایر بیماری های زمینه ای یا نقص سیستم ایمنی و سالمندان، دانشمندان زیادی در دنیا به طور جدی در پی یافتن دارو برای درمان سریع بیماری، همچنین واکسن برای جلوگیری از ابتلا به آن هستند. با توجه به وجود گیاهان دارویی متنوع در طبیعت ایران، همچنین سوابق تحقیقاتی فراوان در زمینه گیاهان دارویی و داروهای گیاهی در کشور به طور عام و شناخت گیاهان دارویی بومی و انحصاری کشور و مواد موثره آنها در موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور به طور خاص، این سوال مطرح است که آیا گیاهان دارویی می توانند خواص ضد ویروسی داشته باشند و در تولید داروهای ضد ویروس مورد استفاده قرار گیرند؟ آیا تاکنون داروی گیاهی ضد ویروس در جهان و به طور خاص در ایران، فرموله و در سطح صنعتی تهیه شده است؟ بررسیها نشان میدهد از زمانهای بسیار قدیم، گیاهان دارویی به عنوان درمان طبیعی برای بیماریهای مختلف از جمله عفونتهای ویروسی استفاده می شده اند. درصد بالای برخی ترکیب ها در عصاره ها و اسانس ها، می تواند باعث خاصیت ضد ویروسی برخی از گیاهان دارویی شود. پژوهش های نوین نشان داده اند که برخی از گیاهان دارویی که در پزشکی سنتی استفاده می شوند، اثرات ضدویروسی دارند. عصاره برخی از گیاهان به عنوان عوامل ضدویروسی توصیف شده اند (وندن و همکاران 5، 1986)، به ویژه اثرات دویروسی چندین نوع از فلاونوئیدها (هایاشی 6 و همکاران، 1992 و 1997)، آنتراکینون ها و مشتقات آنها مورد بررسی قرار گرفته اند (اندرسون 7 و همکاران، 1991. سیدسکیز و همکاران 8، 1991) Pseudohypericin و Hypericin که اثرات قابل توجهی در برابر در برابر رتروویروس ها دارند، از گونه های گیاه Hypericum (گل راعی) گرفته میشوند مریولوو همکاران، 1988، همچنین نشان داده شده است آنتروکینون هایی که استخلاف پلی فنلی یا پلی سولفونات دارند آنزیم رونوشت بردار معکوس HIV-1 را مهار می سازند (شینازی و همکاران، 1990).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1167656>

